

IRODALMI SZEMLE

LXIX ■ 2026 ■ 10

2,50 EUR / 1100 FT
A BÁZIS EGYESÜLET LAPJA

ALAPÍTÁS ÉVE: 1958

LXIX. ÉVFOLYAM

ALAPÍTÓ FŐSZERKESZTŐ:

DOBOS LÁSZLÓ

FŐSZERKESZTŐ: **NÉMETH ZOLTÁN**

(NEMETX@GMAIL.COM)

SZERKESZTŐ/LEKTOR:

CSANDA GÁBOR

(GABORCSANDA@GMAIL.COM)

N. TÓTH ANIKÓ

(ENTOTHANIKO@GMAIL.COM)

LAPTERV ÉS TÖRDELÉS:

GYENES GÁBOR, VÁCLAV KINGA

KÉPSZERKESZTŐ:

GYENES GÁBOR, VÁCLAV KINGA

KORREKTOR: **SZANISZLÓ TIBOR**

LAPSZÁMUNKAT A X. IN SITU MŰVÉSZTELEPEN

KÉSZÜLT ALKOTÁSOKKAL ILLUSZTRÁLTUK.

FŐMUNKATÁRSÁK:

NAGY CSILLA, SZALAY ZOLTÁN,

TŐZSÉR ÁRPÁD

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG:

BALÁZS IMRE JÓZSEF, BÁRCZI ZSÓFIA,

DARVASI FERENC, JUHÁSZ TIBOR,

NAGY HAJNAL CSILLA, PLONICKY TAMÁS,

POLGÁR ANIKÓ

SZERKESZTŐSÉG:

MADÁCH EGYESÜLET, P.O.BOX 28,

931 03 ŠAMORÍN 3.

ISSN 1336-5088

WEB: WWW.IRODALMISZEMLE.SK

FACEBOOK.COM/IRODALMISZEMLE

IRODALMISZEMLE@GMAIL.COM

Az IN SITU művésztelep tizedik alkalommal került megrendezésre. Idén Doborgaz volt a helyszín, amely közel fekszik az esemény eredeti teréhez, Vajkához. A megszülető munkák a természet- és helyspecifikus művészet elveinek megfelelően a performansz és az objektum/plasztika/installáció tengelyén mozognak, számolnak az elmúlással, megsemmisüléssel, mondhatni, kódolt részük az erózió. Lapszámunkban az ezekről készült fotó- és audiovizuális dokumentációból láthat egy szűk metszetet az olvasó.

A művésztelep főszervezői: **Václav Kinga, Gyenes Gábor**

Alkotók: **Aradský Richard, Egervári Júlia, Ferdics Béla, Gyenes Gábor, Kešiar Andrej, Mazán Anikó, Nagy Csilla, Papp Ida Zsuzsanna, Pálmai László, Pézman Andrea, Slávik Bernadett, Szőke Erika, Szöllőssy Balázs, Török Bianka, Václav Kinga, Zsigrai Eszter**
Audiovizuál: **Pálmai László, Konczér Attila**

BAZIS

A CÍMLAPON: **ARADSKÝ RICHARD: 3X1**

A HÁTLAGON: **FERDICS BÉLA: PERCEPCIÓ**

A FÜLÖN: **TÖRÖK BIANKA: REGULA CORPORIS**

INSITU X

1. NAP
36C°

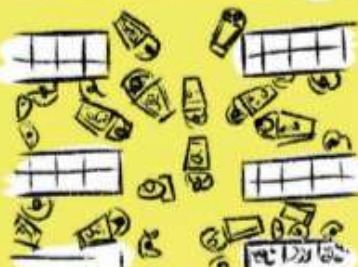
ÉRKEZŐEN KB 10 ALKOTÓ,
BESZERZŐKÖRÜT ZAJLIK...

ACSSISZTENSETI: LIA (8),
A KISLÁNYOM

KÉT KOSÁRRAL HARCOLUNK
AZ ÁRRAL: A KAUFLANDBAN
VAN MINDEN CSALLÓKÖZI.

PLAKÁTNYOMTATÁS
ÉS RÁZTÖGÜSARLÁS
AZ AFIXBAN.

APÁM (67) GULYÁST FŐZ
A BANDÁNK

KIVICSEN A GYECOKNAK
A TÖRZS, HOGY NE FÜJDEK
MÉG A 33 FOKBAN.

REPEDÉSEK A KONCENTRÁCIÓBAN
BASSZUS! A GYEREKEKET
BEKENTEM NAPOLÁSSAL,
DE MAGAMAT NEM!

NÁLAM AZ ÖSSZES KÁPÉ,
AMIT, KIVÉTELT A HÜVTELEP
KÖLTSEGEIRE!

850 EUR
A STRÁNDRON!

ÉS EZ SEM SEGÍT
A KONCENTRÁCIÓN.

MECHYUNK A HELYSZÍNRE.
3X FORDULTAM!
1 KAJA + MOST, STECOK
2 PIA
3 GULYÁS

VÉGRE! SZETHULLHAT A KONCENTRÁCIÓ

RICSI
(44)

- 3 MOHAI V. LAJOS: TAVASZI TÁNCLÉPÉS; KÉK VÁSZNAK
A NAKONXIPÁNI KERTBŐL; TANDORI-REMARK (VERSEK)
- 7 SZALAY ZOLTÁN: POKOLFAJZATOK (PRÓZA)
- 15 PAP-DÁVID KATA: TYÚKANYÓ (PRÓZA)
- 20 SINKA ZSÓFIA: MELLBIMBÓSZÖR (PRÓZA)
- 22 SERES RÓBERT: MILLIÓNYI APRÓSÁG (PRÓZA)
- 26 DEÁK BLANKA: JELENÉSEK KÖNYVE (VERS)
- 34 GÓZ ADRIENN: A NAGY RÓZSZASZÍN RENDEZŐASSZISZTENS
(DAL HÁRFÁVAL, CSELESZTÁVAL ÉS JÓ SOK ÜTŐHANGSZERREL)
(VERS)
- 35 BAKA L. PATRIK – KURUCZ ANIKÓ: ABSZURD KALANDOK
JETIZDAMATIZDAKECSKESTEJVANOSZTJÓ FELÉ
(DÉR ADRIENN: *EGY JETI LAKIK A PINCÉNKBEN*) (TANUL-
MÁNY)
- 42 POPÉLY ÁRPÁD: A POZSONYI PETŐFI-SZOBOR HÁNYATOTT
SORSA (TANULMÁNY)
- 76 SZÁZ PÁL: KIS KELETI DÆMONOLOGIA.
A LESBIAN VAMPIRE STORY (PRÓZA)
- 83 BEDECS LÁSZLÓ: MÁSRA VÁGYNAK
(FORGÁCS MIKLÓS: *NYÁLBÚVÁR*) (KRITIKA)
- 88 FÜGGŐ. JUHÁSZ TIBOR KRITIKAI ROVATA
(SZALAY ZOLTÁN: *SIVATAGI SÓ*)
- 96 SZERZŐINK

MOHAI V. LAJOS

TAVASZI TÁNCLÉPÉS

NAKONXIPÁNI KERT

A lélek is följebb áll majd,
tavasz kincsével árad,
a születés jelbeszéde
tánccal szökken az égre.

Sürgölődő nimfa-lábak
kavicson vibrálnak,
tapétafalak szárnyai
ködedények árnyai.

A szenzibil dúrban csendül,
kering, fénylik, kilendül,
ágazó hangsor-ária,
dionüsz-alkímia.

KÉK VÁSZNAK A NAKONXIPÁNI KERTBŐL

1 .

A köd hegyesen hasad
villám-fogsor beléharap
fergeteg a köd alja
halványlila pokróc takarja.

2 .

A kert fehér rózsasor,
színes a lepkék szárnya,
ágak közén pilleként
egy lepke azúr árnya.

3 .

Hóviharban a lepkék
kék orgonavirágok,
egy tépett égdarabbal
a föld körül cikáznak.

4 .

Habos az Ég geometriája,
vihar csipkézi, kékség pántlikázza.
Gipszes földém a sok felhő-boly,
az ereszen cikázva kóborol.

TYÚKANYÓ

Megunta a tojáspörköltet. A napi három-négy tojást valahogy hasznosítani kellett, ezért hetente egyszer azt főzött. Lassan a tyúkokkal is kezdeni kellett volna valamit, de egyelőre olyan sebesen hessegette el ennek a gondolatát, mint a madarakat sötétedés előtt vissza, a tyúkólba.

Laura nem gondolta, hogy valaha tyúkjai lesznek. Egy éve, a laptopja elé görnyedve nem gondolta volna azt sem, hogy néhány héten belül vidéki parasztházra cseréli a belvárosi luxusapartmant. Egy évvel ezelőttig a nagyanyjára sem gondolt szinte soha.

Először csak néhány hír keringett az interneten, kínai esetekről. Túl távolinak tűnt, meg click-baitnek is, hogy igaz legyen. Aztán elég gyorsan azon kapta magát, hogy naponta többször figyeli a megfertőzések és halálozások számának alakulását, és a legenyhébb laposodást is egyből kiszúrja a görbén. Bálint még a járvány kitörésekor elhagyta. Gyereket akart, Laura nem. Nem tőle, nem így, nem most. Talán egyáltalán nem. A munkahelyén kötelező távmunkát rendeltek el, beszorult a lakásába. A lakópark szinte összenyomta, megfojtotta, elvette a levegőjét, azt a keveset is, amit átengedett a maszk.

Az első keresési találatok között volt ez a teljesen felújított parasztház az agglomeráció egyik zsákfalujában. Az épület régies jellegét megőrizve alakították át a kor igényeinek megfelelően, igazi ékszerdoboz, olvasta a hirdetésben. A padlófűtéses parasztházat kicsit olyannak gondolta, mint a Korpovit kekszen a Nutellát, de azért megnézte. Már az első alkalommal kezét rázott volna az ingatlanossal, ha akkoriban nem tiltják a testi kontaktust. De a foglaltót átutalta. Vett egy házat, érintésmentesen. Idejét sem tudja, mikor ért hozzá valaki, és ő valakihez.

A szomszédokkal hamar megtalálta a közös hangot. Irma nénit kivéve, aki szemben lakott. Már tele az utca gyüttmentekkel, hamar otthon fogja érezni magát, mondta neki Irma néni, amikor átment bemutatkozni. Emlékeztette a nagyanyjára. A vörösre festett hajával, zoknira húzott papucsával, alacsony, törekeny természetével, a szívósságával, a fényes, poliészter otthonkájával, amiben csak egyfajta szaga tud lenni az ember testének. És a baromfiudvarával. Irma néni kerítésén belül megállt az idő. Laurában pedig visszafordult. A viszonyukon nem mélyített sem a közelség, sem az idő múlása. Eleinte zavarta, hogy valahányszor kinéz az ablakon, összetalálkozik a tekintete Irma néniével, és nem tud úgy megtenni egy lépést, hogy azt az öregasszony ne kövesse nyomon. Aztán megszokta, később igényelte is. Valaki őrzi. És ha az pont Irma néni, hát, legyen. A rokonait sem válogathatja meg az ember, mondta mindig a nagyanyja.

Irma nénit havonta egyszer látta mosolyogni, amikor leparkolt a ház előtt egy zöld rendszámú városi terepjáró, és kiszállt a fia meg az egyszem unokája. Egy órát töltöttek a néninél, sosem többet, majd nagy ételhordó dobozokkal felpakolva távoztak.

DEÁK BLANKA

JELENÉSEK KÖNYVE

a napernyők árnyékot vetettek a járdára, tenger
sós illata bőrömnön, macska a lépcsőn, idegen
kezét fogni, nem tudja, hogy rá várok.
minden lélegzet a másik felé hang
a szélben. kulcs a zsebben,
haj a vállon, csók az ajkakon, lámpa
fénye a szobában, kávé
illata reggel és üres pohár.
a csend szőtte falakban tenyerem a térdén,
nevemen szólít.

HANGOK I.
Ö.-NEK.

a tegnapot rajtunk gyógyítja az Isten,
kézben bögre, puha fészek,
épp csak átüt rajta a hó.

ma valaki jól ismeri a töréseimet,
nem kér, csak marad.
csendjéből ruhákat próbál rám.
kifordítja a varrást,
minden fény, amit hordok,
bőrének levetett maradéka.

hallgatok helyette, a kiüresedettek
meg matatnak és csuklásként kiszabadulnak.
én pedig megígérem, hogy rendet teszek
az első adandó ünnepen.
ő pedig megmutatja, mi marad majd utánam,
és visszaadja a körvonalaimat.

